

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2023/511

af 24. november 2022

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer for institutter for kollektiv investering efter mandatmetoden

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig 132a, stk. 4, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at undgå unødige variationer i kapitalkravene på tværs af institutter og for at gøre den mandatbaserede metode operationel i situationer, hvor der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger, er det nødvendigt at præcisere metoden til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringer for et institut for kollektiv investering (CIU) efter mandatmetoden i de tilfælde, hvor manglende input ikke gør det muligt at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringer.
- (2) Hvis en CIU indgår derivattransaktioner, og de underliggende værdier af derivaterne eller den underliggende risiko ved derivaternes positioner er ukendte, kan genanskaffelsesomkostningerne for positionerne ikke bestemmes af institutterne, og deres eksponeringsværdi kan derfor heller ikke bestemmes. I så fald bør institutterne basere deres beregninger på den notionelle værdi af et derivats position, som normalt ville være kendt og ville være den bedste indikator for positionens størrelse, og dermed give en approksimation til eksponeringsværdien.
- (3) Hvis CIU'ens mandat ikke udelukker indgåelse af derivater, men ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, om en underliggende værdi udgør en balanceført eller ikkebalanceført eksponering, kan det ikke udelukkes, at der er tale om en sådan eksponering. Det er derfor nødvendigt at medtage denne eksponering i beregningen af den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer.
- (4) Hvis mandatet ikke giver tilstrækkelige oplysninger om eksponeringsværdien af en sådan position, kan det ikke udelukkes, at eksponeringsværdien er derivatpositionens fulde notionelle værdi.
- (5) Hvis mandatet ikke specificerer derivatpositionens notionelle værdi, bør denne værdi for at sikre en tilstrækkelig forsigtig tilgang udledes af den maksimale notionelle værdi af derivater, der er tilladt i henhold til mandatet.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

- (6) Hvis genanskaffelsesomkostningerne eller den potentielle fremtidige eksponering med henblik på beregning af den eksponeringsværdi, der er forbundet med modpartskreditrisiko, er ukendte, bør institutterne basere deres beregninger på summen af de notionelle værdier af transaktionerne i nettinggruppen, hvilket ville være det bedste tilgængelige konservative skøn med hensyn til at gøre det muligt at anvende mandatmetoden.
- (7) Der er tilfælde, hvor det ikke er muligt for institutterne at fastslå de relevante nettinggrupper for en bestemt type derivat i CIU'en, da der ikke foreligger oplysninger om modparterne eller om, hvorvidt transaktionerne er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem som omhandlet i artikel 272, nr. 4), i forordning (EU) nr. 575/2013. I sådanne tilfælde bør institutterne antage, at der hverken findes nettingvirkninger eller modpartsdiversificering for den pågældende type derivat. Institutterne bør derfor antage, at CIU'en har indgået et enkelt derivat med den maksimale notionelle værdi, som mandatet tillader for den pågældende type derivat.
- (8) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (9) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bestemmelse af eksponeringsværdien af en CIU's derivatpositioner, hvis den underliggende værdi er ukendt, jf. artikel 132a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Ved anvendelse af mandatmetoden i overensstemmelse med artikel 132a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvor CIU'ens mandat ikke udelukker, at den underliggende værd af i en CIU's derivatposition udgør en balanceført eller ikkebalanceført eksponering, men eksponeringsværdien eller, i tilfælde af ikkebalanceførte eksponeringer, den relevante procentdel i henhold til artikel 111 i forordning (EU) nr. 575/2013 er ukendt, anvender institutterne den fulde notionelle værdi af derivatpositionen som eksponeringsværdien til beregning af de risikovægtede værdi af eksponeringer.
2. Med henblik på at bestemme eksponeringsværdien som omhandlet i stk. 1 anvender institutterne, hvis den notionelle værdi af derivatpositionerne er ukendt, et konservativt skøn baseret på den maksimale notionelle værdi af de derivater, der i henhold til en CIU's mandat er tilladt som eksponeringsværdi.

Artikel 2

Beregning af eksponeringsværdierne for modpartskreditrisikoen for en nettinggruppe af en CIU's derivatpositioner

1. Ved beregning af eksponeringsværdien for en nettinggruppe for modpartskreditrisiko i overensstemmelse med de metoder, der er beskrevet i del 3, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, alt efter hvad der er relevant, i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender institutterne følgende:
 - a) Hvis instituttet ikke er i stand til at beregne genanskaffelsesomkostningerne for nettinggruppen i overensstemmelse med den relevante metode, på grund af manglende input, anvender instituttet summen af de notionelle beløb for alle derivater i nettinggruppen som genanskaffelsesomkostning.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

b) Hvis instituttet ikke er i stand til at beregne den potentielle fremtidige eksponering for nettinggruppen i overensstemmelse med den relevante metode, på grund af manglende input, anvender instituttet i stedet 0,15 gange summen af de notionelle beløb for alle derivater i nettinggruppen.

2. Ved beregning af eksponeringsværdien for modpartskreditrisiko i overensstemmelse med stk. 1 anvender institutterne, hvis den notionelle værdi af derivatpositionerne i nettinggruppen er ukendt, et konservativt skøn baseret på den maksimale notionelle værdi af de derivater, der i henhold til en CIU's mandat er tilladt, til at bestemme eksponeringsværdien af den pågældende nettinggruppe.

3. Hvis det med henblik på stk. 1 og 2 ikke er muligt for institutterne at fastslå de relevante nettinggrupper for en bestemt type derivat i CIU'en, antager de, at CIU'en har indgået et enkelt derivat med den maksimale notionelle værdi, som mandatet tillader for den pågældende type derivat.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
